

členem domácnosti podle § 2 připočitatelným. Že by k domácnosti držitele bytu bylo možno počítati jenom ty osoby trvale do bytu přijaté, které efektivně bydlí, zejm. spí v některé z místností obytných, není nikde v pravidlech dávkových vysloveno. Jiná je arciž otázka, zda místnost neobytná tím, že v ní některý člen domácnosti bydlí, zejm. spí, své povahy místnosti neobytné nepozbývá (srv. ustanovení § 1 odst. 3 lit. a) o kuchyních).

V daném případě je nesporno, že do tohoto bytového celku zúčastněná strana svou pomocnici trvale přijala. Okolnost, že tato pomocnice neobývala, resp. nepřespávala v některé z místností bytu, které byly uznány za místnosti obytné, je dle toho, co doličeno, irrelevantní. Je tu tedy domácnost o dvou osobách, která má dle § 2 nárok na nezdaněné 3 obytné místnosti. Nař. rozhodnutí je tedy s dávk. pravidly v souhlase, pročez bylo stížnost jako bezdůvodnou zamítnouti.

Č. 6707.

Dávka z přírůstku hodnoty. — Pozemková reforma: O osvobození převodů nemovitostí, uskutečněných za účelem provádění pozemkové reformy, od dávky.

(Nález ze dne 8. září 1927 č. 18.548.)

Prejudikatura: Boh. 6672/27 adm.

Věc: Filip Joziáš-S.-C.-G. ve Vídni proti župnímu úřadu ve Zvolenu (za zúč. obec S. adv. Dr. Jos. Sixta z Prahy) o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-li byla z převodu nemovitostí, zcizené trhovou smlouvou ze 7. července 1923 Zoltánu N., platebním rozkazem obecního představenstva obce S. ze 14. července 1925 předepsána obecní dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí částkou 6156 Kč.

Odvolání st-le namítající, že zmíněný převod jest částí parcelace panství k.-ského, schválené stpú-em, a požívá proto osvobození ve smyslu § 3 č. 3 pravidel o dávce z přírůstku hodnoty nemovitostí, bylo v cestě instanční posléze nař. rozhodnutím zamítnuto, ježto jde o převod nemovitostí, uskutečněný prostřednictvím soukromníků, ke kterému stpú pouze dodal svůj souhlas.

Stížnost na toto rozhodnutí podanou shledal nss důvodnou.

Nss vyslovil již v nál. Boh. 6672/27 adm., že dlužno na převody nemovitostí, které se dějí smlouvami uzavřenými přímo mezi vlastníkem zabrané půdy a nabyvatelem, avšak za rozhodující ingerence stpú-u k cíli zkráceného provedení přidělu zabrané půdy, pozíráti jako na převody »uskutečněné na základě zákona záborového a zákonů jej provádějících a doplňujících« ve smyslu § 3, č. 3 dávk. pravidel vydaných vl. nař. č. 143/22, a že jsou tedy tyto převody od dávky z přírůstku hodnoty osvobozeny.

V daném případě se převod stal za souhlasu stpú-u, který svůj souhlas nedal bezvýhradně, nýbrž jen za určitých podmínek, totiž, že pro

každé další zcizení jest zapotřebí souhlasu příslušné obv. úřadovny, že tento závazek bude v knihách poznamenán, a že stpú-u budou bez výhrady příslušet práva podle odst. 2 § 19 a §u 21 zák. přiděl., jakož i že zcizené pozemky podrobeny jsou směně podle § 24 tohoto zák.

Tato omezení, jež odpovídají modalitám, které §§ 23 a 51 a násl. zák. přiděl. dávají stpú-u na ruku v řádném řízení přidělovém, nasvědčují tomu, že stpú schvaluje předmětnou smlouvou, sledoval tím pozitivní cíl svým schválením nahraditi řádné řízení přidělové, jehož by jinak bylo bývalo zapotřebí, aby se nabyvateli jako přidělci dostalo zcizené nemovitosti k účelům stpú-em zamýšleným.

Poněvadž i z obsahu smlouvy, o niž jde, bylo zřejmo, že se jedná o převody za takových modalit, jimiž se pod auktoritou stpú-u zajišťuje dosažení určitého účelu poz. reformy, byl žal. úřad, když st-l nad to výslovně uplatňoval, že převod, o nějž jde, jest jen částí parcelace k.-ského panství zařízené stpú-em za účelem provedení poz. reformy, povinen dotazem u stpú-u povahu a účel sporného převodu s hlediska zákonů o poz. reformě vyšetřiti a zjistiti, jedná-li se skutečně o převod ve zkráceném řízení přidělovém. Ježto se tak nestalo, zůstala skutková podstata nař. rozhodnutí neúplnou, a poněvadž tato podstatná vada zavinená byla nesprávným právním názorem žal. úřadu, bylo nař. rozhodnutí podle § 7 zák. o ss zrušiti.

Č. 6708.

O b e c n í d á v k y : O podmínkách pro placení všeobecného a zvláštního vodného v Ružomberku.

(Nález z 8. září 1927 č. 18.589.)

V ě c : Dr. Isidor K. v R. proti okres. úřadu v Ružomberku o vodné.

V ý r o k : Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y : Byv upomenut, aby zaplatil vodné v částce 1667 Kč 07 h, předepsané mu obcí R., za dobu od 1. prosince 1922 do 31. prosince 1925, podal st-l odvolání proti předpisu vodného a vytýkal, že mu vodné mělo býti ve smyslu §u 4 pravidel o vybírání vodného v R. předepsáno pouze z oněch místností, kde jest zaveden veřejný vodovod, t. j. z kuchyně, prádelny, koupelny, 2 klosetů a zahrady, tedy v částce ročních 280 Kč. Vodné nemělo však býti vyměřeno z ostatních místností, do kterých vodovod zaveden není, ježto budova jest od vodovodu vzdálena více než 200 m. — Odvolání bylo usnesením ob. zastupitelstva v R. z 12. prosince 1925, a další odvolání nař. rozhodnutím zamítnuto, poněvadž dávka byla správně podle pravidel předepsána.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvažil nss toto:

Podle §u 2. pravidel o vybírání vodného v obci R. platí majitelé domů, které jsou postaveny na pozemcích, ležících podél potrubí měst. vodovodu, jestliže hranice pozemku neleží dále než 200 m od veř. vodovodní studně, vodní poplatky v §u 3 blíže uvedené, bez ohledu na to, zda si vodovod zavedli, čili nic. Tato dávka platí se podle §u 3 pravidel za každou místnost v budově se nacházející, pokud přesahuje